

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаш. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 ш. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси і зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
**В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.**
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Сум і горе.

Засівна катастрофа на українських землях під Польщею.

Львів, 21. квітня 1928.

Вже від довшого часу польська преса робить всі зусилля, щоб закрити дійсний стан річей в засівній ділянці, щоб зменшити розмір засівної катастрофи. Польські щоденники, особливо проурядові, поміщують розмови з усякими господарсько-різничими «спецами», які зі свого боку заявляють, що — мовляв — озимі засіви можуть ще поправитися, а весняні можуть ще вдатися. Знову ж недавня снігові півні то не має ніякого впливу на озимину і т. і. Та навіть ці офіційні «потішители» стверджують, що стан засівів на сході представляється без порівняння трагічніше, як в центральній Польщі і на заході.

Справді положення на українських землях під Польщею є крайньо катастрофічне. Сум і горе сповзають нашу країну. Сум і горе повсюди журби і турботи окутують мільйони робітного сільського людю. Озимі засіви у більшості зовсім впропали, а доля тих, що збереглися, під великим знаком запиту. На просторах чорноземного Поділля морозні вітри злизали в зимі товстеньку верству снігу та аморозили озимину. На полях тільки поруділі листини змерзлого озимини наводять сум і вишукують глухий біль. Менш-більш те саме можна сказати про Волинь. Знову ж на Підкарпатті і Покутті бороздами виблискують води. Що не змерзло, то вимокло. А зрештою, з причини минулорічної повеневої катастрофи, яка десятки тисяч гектарів землі покрила замулом і ріпю, озимі засіви там взагалі були дуже сабії.

На всій українській території під Польщею нагаляю у всій своїй розпучливій величчій виступає засівна катастрофа. А одночасно у зв'язку з минулорічною повеневою катастрофою царює вже грізний передновок, який особливо широкі розміри прибрав на Підкарпатті, Покутті й очевидно в горах. Катастрофічність положення погіршує ще та обставина, що сьогоднішня весна дуже опізнилася. Ще нині важко говорити про початок весни у різничих. Спізнена весна при знищенні озимини виворює перед нами дуже важкі перспективи навіть тоді, коли б були засоби на поправу положення. А що ж говорити, коли тих засобів немає. Особливо українське різництво й його потреби в тракторній вж є ще по мачошину, але просто ігнороване.

Спроваджений до Польщі американський журналіст Сімонде помістив у 50-ти американських газетах рекламну поезію в честь теперішнього режиму в Польщі, в якій між іншим подає до вірування, що сучасна Польща

«має природні багатства і промисел, має різництво, і зовсім прижиттє, то одні заводи зручними його потреб урядом воно розвивається потягало».

Перший раз і то з американської преси довідуємося про величавий розвиток різництва. По суті є це рекламна поезія і ніщо більше, головне якщо мати на увазі українське дрібне, селянське різництво. Минулого року після повеневої катастрофи багато говорилось про кредитову допомогу знищення пов'язані різничкам на відбудову й очи-

щення замулених і покритих ріпю та камінням піль. Створено навіть відповідні кредитові комісії при воєвідських допомогівих комітетах. Комісії радили, означили висоту потрібного кредиту, предкладали внесення комітетам й урядові і на тому все скінчилося. Навіть більше! Поодинокі воєвідські комітети, а радше воєвідські уряди видавали резолюції-опінії про кредитові потреби українських повення і всі ті подання скеровано до... українського Центрального Центробанку чи Центросоюзу, яких звичайно починається при розділі державного кредиту.

Шо ж торкається засівних кредитів, то не лише їх не уділено, але ще й стягнуто після повеневої катастрофи старі кредити вперед двох літ. Найцікавіше є те, що ті кредити стягнуто якраз від українців, бо полякам на польській території, де не було катастрофи, замінено їх на 10-літній низько опроцентований інвестиційний кредит. Те саме явище повторилося й тепер. Чотирьом польським кооперативним союзам уділено великих кредитів для роз-

ділу між дрібне різництво, а Ревізіоний Союз Українських Кооперативів зовсім поминено.

Українське різництво населення й його господарські організації трактовані *per pop sunt*. Ясно, що в таких умовах засівна катастрофа виступає ще яркіше і ще страшніше. На жаль, наші господарські чинники мабуть вважають такий стан річей в створених умовах наскрізь нормальним, бо не підносять з належною силою свого голосу в об'єктиві повення й ігнорують українського різничого населення та його потреби.

Сум і горе сповзають нашу країну. Значну частину озимини треба переорювати і наново засівати. Бажаючи рятуватися перед великою і загальною катастрофою, не можемо тратити бездіяльно ані одного дня. Мусять забрати голос наші хліборобські кола, а українська парламентарна репрезентация повинна негайно поробити заходи для здобуття державної допомоги на перетримання передовку та видатних кредитів на нові засіви.

ДВІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

Кілька уваг про Український Клуб з 1922. та з 1928. року.

I.

Про першу Українську Парламентарну Репрезентацию закликаючи до доброго слова не казати. Зайшли, — бо вийшло вже з привичку кидати камінням на гурт осіб, який ані раніше, коли творив ще яку-таку цілість, ані тепер, коли остаточно зліз з сцени, розбився і розпався, не боронив себе й не боронить перед атаками. Мабуть тому, бо так до тих атак уже — звик. Хто ж, тієї Репрезентации, уже не зацікавив і не лаяв! Передусім кожний черговий сепаратист із неї, від Марка Лушаківича починаючи й через Антона Васильчука та селян-робітників на дичі завершеному Пашуку кінчаючи. Річ ясна, що не було органу преси, який не причепив би латки попередній Репрезентации, при всякій нагоді та й без нагоди. Коли ж її національна преса боронилася, то в їй двох вищих цілей: 1) аби не загоджувати національної репрезентации, як такої і 2) аби не знеохотити народний мас взагалі до кожної своєї репрезентации, себ-то на практиці, аби не штовхнути мас до виборчої абсценції. Означив на суті попередня Репрезентация об'оронів не мала.

І в авторі цих рядків теж свого оборонця мати не буде. Але й не протиниши, який, гаючи по дні найкращого спритня, повторював би старі комуні, показавши в таран об'єднувачення. З огляду газетно-політичної актуальності — минула Репрезентация є уже темою неактуальною. Поділяю нікого вже з нею не веде, повільно її в останнє підчас виборів, коли опольовування виборців із базую «16-ки» розхристана демографія старалася підняти озлок «18-ки». Отже річ не в помеші й не в очорюванні чи виблудуванні. Річ в оцінці, об'єктивній, безпристрасній оцінці, у спокійній та совісній, не на симпатіях і антипатіях, а на знанні фактів опертивній аналізі тої алої слав, з якою наша перша Парламентарна Репрезентация зішлася до моголи. Хто скаже, що це ще зачасно на таку оцінку, що треба ще вивести рози загля «історичної перспектив», то цей — на нашу думку — помилується. Бо такі речі пишуться під незатертий ще вражінням і при незатерті пам'яті. Оцінка живою діло не може бути надихана мертвечини надихом архаїчного хронікаря. Все-таки, давнина оцінки нашої першої Репрезентации знаємо позачис, щоб можна

в цілі повноті виконати його інакше, як лише в об'єктивній кипілі п. н. «Історія тої Української Парламентарної Репрезентации під Польщею». П. будучий автор мистичне неадекватну роботу. Те, що зміститься у ринчик одної газетної статті, не може претендувати навіть на назву «спроби характеристики». Тому нижче слідуватимуть лише — уваги, скромних кілька уваг.

З усіх закладів, які ми чували й чуємо під адресою змученої Репрезентации, найчастіше повторюється заміт щодо її особового складу. Заміт або цілком несудинний або зрозумілише сильно переборщений. Г. отій Репрезентации було досить одишці і з довголітньою громадською працею за собою і з університетською освітою і з красомовним хистом, ішими словами, теоретично була цілком гарний матеріал і для політичного провуду Клубом і для ділової праці по комісіях і для здобуття собі бодай мінімального, так мовити: чисто технічного, посаду з соймовою трибуною. І коли Репрезентация в усіх тих трьох напрямках звелася, то вона не в першому ані й інтелектуальному рівні, бо одно і друге було. Здається нам, що вона лемала ось у чому: не засовано собі з горні цілю, задля якої йдеться до сойму, та не устійнено виразної тактики на соймовому ґрунті. Всі інші заломанні були послідовними наслідками тих двох пераоронних гріхів. Посліляк мені відомо, у радях, чи північно-українські землі мають причаїтися до галицького бойкоту виборів (коли цей бойкот був уже остаточно під відомою пресією рішення) чи ні, бралося передусім під увагу інше праводержавне становище тих земель, себ-то момент чисто теоретичний, а з практичного боку гадалося лише про «всіхкий випадок»: алуз політикою абсценції одної частини українських земель та політикою участі другої частини йдеться для цілюсті і невизначені зберігати і капітал розабути! Яке мало оглядати здобування цього капіталу — ніхто, дивлячись, асно собі сирани не адавав, та в усіх, дивлячись, бу-ли під цим оглядом — великі казії Так, рожевий оптимізм було пролягати і Українська Репрезентация, коли вступала в мури варшавського сойму, оптимізм, що вдається на соймовому ґрунті оску-дують постоєння домі українського на-

Маю честь повідомити В. П. Публіку, що з нинішнім днем переймаю ведення комитати до снідань і реставрації в Ринку ч. 26 (знана фірма Шапіри).

Поручаюся ласкавій увазі
[—] **Степан Зілинський.**

роду під Польщею. І сподівалися цього рішення всі члени Репрезентации, без огляду на свою річку — щоправда ані багато пізніше й після різних метаморфоз ані кристалізовану — політичну фізіологію. Про це свідчить не тільки факт, що першим головою Українського Клубу був Антін Васильчук, який (а добро йому не треба вписати) ніколи своїх правдивих політичних «автономістичних» вірувань не скривав, але свідчить про це теж; промова такого безсумнісного націоналіста, як Самійло Плігирський на з'їзді сойму 24 січня 1923 р. (ауде цікава промова — гд. стенограми з 10-го засідання), і знову, подана до президії Клубу ще в рік пізніше (12 II. 1924) гуртом послів, між якими поруч з Антоном Васильчуком був теж північний член Сель-Робу п. Пастернак, і врешті такої яскравий факт, що ось до найгарячіших прихильників тактики шукання якихось можливостей під реальні здобутки був посол Скрипа — північний член Комуністичної Фракції!

Коли згадати першість активності і Репрезентации і північну повагу її аватів, яка провизилася у дійсно динозавричних формах, то нічим іншим не можна пояснити цей контраст, як саме: першість оптимізму і північною реакцією. Бо треба знати, що спершу і Українська Парламентарна Репрезентация була справді незвичайною актикою — цей факт гебій цілком ліпшою уже в забутті і безумовно варто його пригадати. Клуб цікавився усіма принципами сойму й справляв загально-державного значіння (це був час убиства Нарutowича, шораз яскравішого нагрівання конфлікту між марш. Пілсудським та т. зв. «соймово-ададством», часи Новака й Сікорського — цікаві часи!), але одночасно Клуб уніав класну широкі основи під працю на рішному ґрунті. Засновано секретаріати Клубу в Лушці, Ковалі, Рівному, Сарнах, Бересті, Томашеві, Холмі, Засмості, Горохові; розділено терен і виготовлено плани діяльності, вкл. а календариком ач і зборів т. іх теж; субсидіовано дві газети, у Холмі («Наше Життя») і Лушці (спершу «Українське Життя», потім «Селянську Думку», потім «Громаду»), — словом, в перших початках свого існування і Український Клуб виявив безумовно багачину праці навіть на дуже широку мірку. Але — повторюємо наме твердження — що енергія і розмах Репрезентации були збудовані на фальшивому й хиткому, може й навіть не зовсім сідомому, пекло-огнічому ґрунті: на внутрішній аїрі в усіх діяльності на парламентарному ґрунті. Здається, що вісто ут браа під увагу того, що потім сталося: що після першого, куцозорного, задіакування українським послами, як вислово екзотичною, їх виступи зустріли злізкою і глузом, після чого брутально відсунули їх на бік постолюю і послідовною незворотною переколю над ними до лашного порядку. Українська Парламентарна Репрезентация шумю а бучало, з пізнєсним чолом унівала до сойму, несподівано для себе зішлася раз і другий по аби і зразу охляла, опинилася. Інакше не можна пояснити собі першого її розмаху в північній аватності. І саме цією контрастністю своєї совейки провизилася і Української Парламентарної Репрезентации дія докз браку північного вироблення. На прикладі і нашої Репрезентации яскраво переколю старе правді: що можна бути старим лашковим ґро-дальським лашком, і особливо лашковим і мати річки прикрити розмаху та алаві — а на парламентарному ґрунті цілком за-

виста, особливо, коли нема там сприяючих умови.

Коли хто твердить, що І. Репрезентація „не мала людей“, то далеко вірнішим є протилежне твердження: вона мала забагато людей, у тому розумінні, що забагато її членів мало авеню, фальшиві, амбіції, у забагато їх їхні особисті „раг форсе“ понад цілий гурт. Смертельною недугою, яка підкосила Репрезентацію залогом ще через її фінансову смерть, була отаманія. При всій боротьбі ідеологічних течій за провід у Клубі, постиччя змін голови Клубу була безумовно у величезній мірі вислідом боротьби осіб, з виключенням моментів сучасності. Недуга отаманії безумовно відіграла чималу роль у голосній партійній диференціації минулої Репрезентації. Факти вже забулися й осталося у пам'яті загально, що диференціація Репрезентації означалася поділом першочесного безпартійного гурту послав і сенаторів на 1) автономістів, 2) комуністів, 3) селян-союзників, 4) селян-робіт, 5) унітарів і 6) безпартійних („селян-групу“). Ні, цього ще мало. Бо не кіпчалася на партійному „самовизначуванні“ поодиноких членів. Цей „процес диференціації“ потягнув за собою у сумі аж шість сесій із клубу і два „навернення“ (22. II. 1924: вихід з Клубу шість членів „соціалістичної фракції“; 25. VI. 1924: вихід з Клубу послав Павлюк і Тимошука; 19. VII. 1924: вихід Антона Васильчука; 24. IV. 1925: поворот до Клубу послав Мохнюк, Павлюк і Тимошука; 9. IX. 1927: вихід 5-ти членів Сель-роба; 20. IX. 1927: поворот послав Пашука; 15. X. 1927: друге вихід послав Пашука).

Очевидно, що ці вічні „ексодуси“, ці вічні зміни президії, постійні тертя, це десь незрозуміле хоробливе амбіціонерство, що раз-у-раз викликавало бурю у скляній воді, довело до повного занепаду дисципліни всередині клубу. Найближчим природним наслідком таких відносин став упадок авторитету у власному громадянстві й упадок авторитету назовні, в очах чужинців. З цим моментом — прийшла остаточна катастрофа Репрезентації, у цьому моменті її трагедія дійшла до апогею...

Дума не була трагедією, партия глибокої і поважної призадуми. Гей, адже поставив І. Українська Парламентарна Репрезентація з величезної побіди, яка перейшла до історії: сто відсотків мандатів одної п'ятої у трьох волинських округах — це не дрібниця! Фактом є, що ця побіда була повною несподіванкою для самих творців і сторонників листи ч. 16. Хто зна, чи сама величність цієї несподіваної побіди не була теж однією із причин великої трагедії наступних виборів? Чи не радить із цієї побіди була переджерелом неоправданих сподівань на майбутнє і в послав

і в паролі, після яких прийшла теж саме неоправдана анекдот? Тихих питань історія І. Української Парламентарної Репрезентації родить без числа і без числа на них відповідей...

II.

В місяць після існування І. Української Парламентарної Репрезентації у польсько-мусольні не можна, річ ясна, писати її характеристики, не можна взагалі нічого про неї писати (навіть того, що можна би!), можна тільки підкреслити деякі фактичні моменти, цікаві при зіставленні з образом Репрезентації попередньої. Отже перша річнина, яка кидається у вічі, це першона клубова одностайність усіх українських послав мін. союму (не рахуючи тули, очевидно, хайболдів Лякона) і нинішня розпорошеність. Раніше існував спершу один Український Клуб, який швидко з часом розбився на 3 клуби різні „дики“. Тепер існує зараз 4 клуби, є і „дики“. Раніше Клуб — вже й після „диференціації“ — гуртував різне товариство (участів, селян-союзників і „селянську групу“), нині клуби є однопартійні. Коли раніше з самого початку існувала в Українському Клубі сила відосередкова, нині без сумніву існує на терені союму сила зосередкова. Очевидно, що бачитися у пророцтва не можна, але будь-що-будь не є виключено, що нинішня абсурдальна скляність українських союмових клубів згодом змаліє.

Фактом є, що коли раніше йшли українські послав до союму з надіями — нині пішли туди обміти з тих надій. Трудно передбачити, чи і наслідки на тему політичної тактики будуть в нинішньому Українському Клубі при деяких поодиноких випадках суперечки. В усякому разі є дані на те, що не буде тої загальної безпильності у тактиці, яка була вадла в попередньому Клубі. Та найбільша, мабуть, річнина між відносинами у минулому і теперішньому Клубі — це внутрішня його стійкість, це клубова дисципліна, базована на почутті політично-громадської організованості й на — особистому авторитеті проводу. З усіх бажань, які сунуться на уста під адресою нинішнього Українського Клубу, найбільше бажання: до останнього дня свого існування, без огляду на успіхи чи неспіхи, зберігти цю свою внутрішню стійкість, цю товариську й організаційну дисципліну, цей авторитет проводу.

Щодо зовнішніх умов для цього, то вони й ті самі, що були (погані) і трохи інші (кращі). Причини цього та, що польська суспільна більшість, по суті однакова зором до українців настроєна, асетаки вже отрималася з відом українських послав, уже привикла до багато чого, що раніше діяло на неї, як червона плахта на

бік, і в масідку творило відповідну атмосферу. Маленький приклад: раніше, бувало, український послав агітава із трибуни про „містять міліонів українців під Польшею“ — відповідь йому дикі регіт, — ідіотський, але ширий сміх людей, які були свято переконані, що українців у Польщі є — ну, хай уже буде: один міліон з хвостиком... Багато Америк тувариш польського народу вже повідкривали та з багато тих відкрить перестали вже робити сензацію, — дарма, що ще чимало їх прийдесть їм відкривати і довгенько ще ця наука грамоти тріатива. Тому й українські послав не є вже у культурних поглядах екзотичною. Що більше, почувається, що вони користуються особистим авторитетом — коби тільки вуміли аберігити його й побільшити!

Ось і знову побажання! Лякаючись, що ця стаття, пересичена побажаннями, може розійтись з своєю метою, — краще її увірвати...

I. КЕДРИН.

Варшава, 10. квітня 1928.

„Крестьянская Россия“.

Нова російська політична партія.

Перед нами півелічка брошура російською мовою, видана в Празі 1928 р. п. н. „Крестьянская Россия“. „Крестьянская Россия“ — це назва нової російської політичної партії, точніше назва „трудової селянської партії“. В брошурі є генеза цієї нової партії, її ідеологія, програма, тактика, статут. Ні поява цієї брошури, ні повстання якоїсь там нової селянської російської партії не було для нас аж такими надзвичайно інтересними явищами, якби не сама генеза повстання цієї партії та генеза її ідеології.

„Крестьянская Россия“ стала політичною партією тоді, з кінцем грудня 1927 р. До того часу була вона лише ідеологічною групою, не звязаною ніякими статутами ні регуляціями, що характеризують новочасні партії. Ідеологічна організація „Крестьянская Россия“ повстала ще в 1920 р. у Москві. Утворили її деякі члени правого крила російської соціалістично-революційної партії. Новоорганізована правими соціалістами-революціонерами група поставила собі за ціль безпосередню боротьбу з більшовицями і з системою комуністичної диктатури. Вона вступила в розмірно скорому часі (протягом недовгих двох літ) владнати значний організаційний апарат та створити повсюду організаційну мережу в РСФРР, в європейській і частині. Однак довго не вдалося вкрити праці цієї організації перед бачимим очом більшовицької „чехи“. П. розконтині-

Жадайте
Французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ.

JOB

22-50

рували і цікавимо розгромади, та вони лоялими її членам вдалося пробратися до лордон, на еміграцію та організувати таку саму групу серед емігрантів. Тут почали вони видавати орган „Крестьянская Россия“, що виходив у Празі через кілька літ. Пізніше почав появлятися його місце „Вестник Крестьянской России“.

В містечку вдалося емігрантській групі відновити розгромади організації в межах РСФРР та палувати з нею потійні звязки. Наслідком взаємин між групою в РСРР і групою на еміграції (празькою) приступлено до остаточного оформлення її організації (ідеологічної групи „Крестьянская Россия“ з політичною партією. Це й сталося, як сказано, на установному з'їзді цієї установи з кінцем грудня минулого року в Празі. В з'їзді взяли участь представники вісімнадцяти емігрантських груп: в Чехословаччині, Німеччині, Франції, Югославії, Естонії, Латвії, Польщі, Фінляндії та інших. Разом було їх заступників 18. Слід зазначити, що та партія має свої організації і на Далекому Сході.

Нова партія не настроєна ворожо до соціалізму, але й не прийняла його платформи. В капіталістичній та в приватній власності добачує вона більше податків сторія ніж відмінних і тому будує свою програму й ідеологію на їх платформі. Вона ставить собі за ціль зробити доступними для російського селянства всі здобутки культури і вірити, що селянству прийдесть по уплаті більшовицями відіграти найважливішу а то й першу роль в відбудові Росії.

Постуляти громадянської свободи і праці (не лише фінансово-економічної але й творчо-будовної), а також демократичної культури а найширшому значінні цього слова, творити, на думку партії, неможливість введення в Росії демократичної республіки з широким обсягом соціальних реформ. Партія стоїть, як сказано, твердо на становній приватній власності. Селянство має дістати поміщицьку й державну землю без викупу, при чім допустимо між самими селянами право на купно й продаж землі під контролею держави. Державна має всіма можливими засобами допомагати інтенсифікації різноманітної культури. В промислі вимагає партія широкої денационалізації підприємства, передачі їх із описок аренди або власності приватним

СТЕПАН ЛЕВИНСЬКИЙ.

Лист з Парижа.

Париж, 3. квітня 1928.

Ласкава Пані, Ви не знаєте Парижа? — Ні, не вірю!

Сотні книжок розказувало Вам про його, безліч гравюр, легенд людей про цей давній Париж із часів великих Бурбонів, столицю славних жінок і напудреної галантиї, Париж Бастилії і Вольтера.

І про цей другий, революційний Париж, великий волею Дантонів, Робесп'єрів і Бабефів, значений стигматом гільотини і нових, вселюдських думок.

Невжеж не знаєте Ви його у шатах цисарства? Пляго славною воєнних перемог, повного безмежних амбіцій, що сягали Москви, Єгипту, а навіть далекої Індії! Невжеж не розказали Вам ці чудові, багатомовні книжки про Талейрана, дла аристократичних салонів, мистця дипломатії, що диктував свою волю цисарям і королям і заповнив своїм іменем сторінки історичного епосу цих часів, від воєнних фанфар Кошвенгу і Наполеона I-го, крізь блеск бурбонської „реставрації“ аж у гайб Орлеанської „миролюбної“ епохи?

Згадайте блискучі романи цих часів, Мадам Де Стяль і Стендаля, Фльобера, Гюґо, а передовсім Бальзака.

Ви не знаєте, Пані, цей Париж слави і блеску, піоніра нових думок, жерця рафінованих форм мистецтва, ноншалантного мрійника і кріпавого революціонера?

А сьогоднішній Париж? — відгадую вже Ваше питання.

Сьогоднішній Париж живе своєю давньою традицією. Так, це есенціоніальне. Він, правда, змінений по формі: карети і екіпажі заступили авта і лімузини, повних галантиности кавалерів, звичайні, сірі bourgeois, а менуети, гевети, навіть вальса заступили екзотичний джез-бенд.

Але разом із тим усе сутне чи повірите, остало незмінне. Париж Бальзака чим рійнився у дійсності, від Парижа Франса або Жіроду? Порядковим числом бібліотечної окладинки і... темпом життя, а може і цього висказу за багато.

Але за Вашим дозволом, ласкава Пані, підемо у коротку мандрівку крізь вулиці і сквери сьогоднішнього Парижа. Ви-же знаєте його топографію у подробицях навіть, правда? Нераз довгими зимовими вечорами у Львові, розгорнувши велику карту Парижа перед нами, ми з найбільшим зацікавленням слідили за бігом вулиці Ріволі або вчилися назва бульварів, що подвійним вінком завітали місто.

Маленька напруга уяви і ми знов у Парижі сьогодні. Ви біля мене, серед чудового, западного, весняного дня.

Пічемо від Люмру. — добре?

Вже розсіялося сонце над нами серед блідо-синього неба. Дерев на низують маленькі зелені листочки на густі кучері своїх галузок. Це сад Тюільрі. Скрізь гамірно, бадьоро, повно дітей, шуму, прошибають воздух маленькі гумові мячики, пахнуть квіти... А праворуч від нас ця-ж сама рі Ріволі, де у затінку кольонад вабили прохожих очі париських красунь Second Empire-у. Тепер вони не тут, а там далі, ходім!

Вже перед нами площа Конкордії. На місці гільотини, що відрубала тут голову Марії Антуанетті, тепер стоїть гордий у своїй орієнтальному інкогніто — єгипетський обеліск. Ліворуч тихе, гладеньке плесо Сєквани, за ним давня бурбонська палата, тепер парламент республіканської Франції.

Ця грецька святиня у глибині рі Роваль, що вабить Ваш погляд своїм спокійним маєстатом, це костел Madeleine.

Але сміло вперед тепер, крізь неспокійне муравлище авт! Вже розкилась перед нами одна із найкращих перспектив світу — „Поля Елізейські“.

Чи бачите?

Туди підемо у гору до „Тріумфальних Воріт“ у слід за юрбою авт і людей. Ми тепер у дільниці люксуу, моди, великих світляних рекламних висок, вибагливих театрів.

Оцей гігантський будинок ліворуч це Grand-Palais — салон

мистецтва, а коло його приймуть у затінку, „Palais de Glace“, вічно-треваюча ховзанка на штучному льді. У одній із бічних вулиць розкрила саме свої кімнати „Салон гумористів“, а там ліворуч при Avenue Montaigne, — Театр „Пілі Елізейських“, де у минулому році зіхали театральні трупи всіх країн світу на інтернаціональний фестиваль. Згадаю чудову „St. Joan“ — Шова, англійської трупи.

Але нам не можна баритися...

Тут ліворуч новий пасаж „Лізо“ У його підземельних нетрах, швидко від кількох тижнів, знають аматори благодати морських купелів, тепла штучного сонця, а разом із тим оплескують орієнтальних та нечистих і доляроними банкнотами оплачують вибагливі коктейлі.

Але доволі цього, правда? Ви майже адивовані дивитися на мене? — Так ви цей Париж покажете мені?

Соромом падає мене Ваше запитання. Ходім анідсь! — Ще тільки один погляд із висот „Тріумфальних Воріт“ на велике місто, на біле мармурове костел „Sacre-Coeur“ у димареву величчю, а стрункого велетня „Будайфля, на блідо-зелені обриси „Бульонського Ліску“ і вже підземельно „метро“ несе нас у мозок Франції, дільницю науки і думання — Quartier Latin.

Крізь напів розкриті двері бачимо бігом виповнену сяду, неслухає із зацікавленням сяду пред-

підприємств або кооперативних установ і передачі державних підприємств акційним товариствам, до яких на рівні держави можуть входити приватні особи, органи громадської самоуправи та кооператива. Торговля має дістати повну свободу, а кооператив має користуватися підприємством держави.

Супроти існуючої в СРСР комуністичної ліквідації займає партія крайню підприємливу позицію, вважаючи доцільними і допустимими всіма засоби боротьби з нею, але доцільними рівночасно використовувати всі легальні можливості, що відкриваються перед підприємством населення.

Найважливішою для нас з цілої програми нової партії є точка, в якій говориться про те, що партія боронить єдності й інтегральності російської держави (будущої), але ухвалює собі будучу Росію в якій федеративної держави з широким територіальним і національною автономією. Очевидно, що від такої альтернативи російській партії нічого більше і не можна сподіватись. За те не піддає вона в сумнів політичної незалежності держави, що входила до б. Росії, а саме: Польщі, Фінляндії, Литви, Естонії та Латвії. Отже навіть такі ліквідації поміж них для своєї політичної незалежності у новій російській „державі“ альтернатива тому, що вони поставили російську націоналістичну боротьбу перед собою. З того висновок для всіх членів Росії, що ще й досі живуть там на становищі підвладних, що тільки доконаними фактами можна знехотити російську імперіалістичну боротьбу до виконання конною народом повного права на власне вільне життя.

Нова партія рідиться від імені російської емігрантської партії тим, що має в Росії свої активні організації та безсумнівно підтримку серед світової російської інтелігенції своїми ідеологіями. Тому й звернули ми на неї увагу і це заведомо інтересуватися її політичними „подвигами“ над відновленням російської імперії і в будучині.

3 парламентарної арени. ЗАСІДАННЯ ГОЛОВ СОЯМОВИХ КЛЮБІВ.

(ж) Сьогодні в кабінеті марш. союму Латвійського відбулося засідання голов союмових клубів, на якому доповідали поділ місць у союмових комісіях поміж єдиними клубами та поділ головства в комісіях. Провів в адміністративній комісії отримав клуб 1-ка, заступство 3.

гента. — Це школа? — шепче мені на вухо. — Ні, це не школа, моя пані, це одна із кількох конференцій, що кожного дня стігають жалю знання аудиторію зі всіх шарів французької суспільності. Пятаєте про теми цих викладів? — вони всі, з усіх царин людського знання.

Але ходім далі, покажу Вам іще Сорбону, „Institut de France“, і хоч кілька із численних наукових інститутів і шкіл: технічних, медичних, суспільнознавчих і політичних, орієнталістичних, мистецтва, ні, годі перечислити всіх.

Ви втомилася, Ваші нерви і сили протистоять?

Тоді, дозвольте, пристанемо на мент, серед метушні бульвару і прирваного м'ясоу хвилину уважний обсервації париського вуличного життя. Воно не менше цікаве, впевняю Вас.

От там при збігові двох улиц, чи бачите цей гурток людей? Це не вуличне лихо у роді зудару двох аут, ні, не хвилюється, це париський ілюстратор де шансон, може й не зовсім свіжим уже голосом, але весело і з гумором, співіває нових пісень до звуків ад гок імпровізованої оркестри, з удержу себе і своїх акомпаніаторів із продажі нот.

А ось вам новий доказ невимірюючого французького гумору. За кілька тижнів Франція обирає своїх депутатів до парламенту і ці дерев'яні таблиці, що їх зустрічаємо по

Д. Н. в комісії комунальної провіди мімі, заступство 1-ка, в бюджетовій комісії провіди 1-ка, заступство „Визволення“, в конституційній провіди 1-ка, заступство П. П. С. заступство мімі, відбудови краю провід Український Клуб, заступство 1-ка, в комісії суспільної опіки провід Паст, заступство „Визволення“, в освітній комісії провід „Визволення“, заступство Український Клуб, в правничій комісії провід ЗЛН, заст. 1-ка, в комісії промислу і торгівлі провід ПНО, заст. 1-ка, в комісії земельних реформ провід Спр. Хлопосе, заст. 1-ка, в комісії публічних робіт провід 1-ка, заст. ЗЛН, в земельній комісії провід Український Клуб, заст. 1-ка, у скарбовій комісії провід 1-ка, заст. Паст, у військовій провід 1-ка, заст. Спр. Хлопосе, в закордонній комісії провід 1-ка, заст. ПНО, в оміраційній комісії провід „Визволення“, заст. Український Клуб, у морській комісії провід ЗЛН, заст. 1-ка, в петичній комісії провід Халодів, заст. ПНО, в регуляційній комісії провід ПНО, заст. 1-ка, в комісії для боротьби із доріжкою провід 1-ка, заст. ПНО, в комісії публічного адорства провід 1-ка, заст. Халодів. Без акції прийнято проект реалізу проводу в комісіях поміж провідної клуби, який вже раніше опрацювала на артистичному прийнятті союмова канцелярія.

ЗА ЗМІНУ МІСЦЬ У СОЯМ. САЛІ.

(ж) На засіданні голов клубів у маршала союму була також порушена справа розміщення посіл у великій союмовій салі. Не вважаючи на дорозове застереження голови Українського Клубу д-ра Дм. Левинського, марш. Латвійський висував лише справу зміни місця для посіл в „Піста“. А саме клуб „Піста“ старався, щоб пересадити їх ближче до клубу ХД. Д-р Дм. Левинський задав, щоб розміщення посіл врантазово спільно та щоб обговорювалося детальніше проект розміщення всіх посіл, виготовлений пос. Хруньким. У висліді на зміну місця „Піста“ згодився клуб 1-ка, в пересування посіл в Українського Клубу пос. Славне (голова клубу 1-ка) відкинув, мотивуючи, що клуб 1-ка не може пересунути себе на право та допустити українців на лівицю, тому, що це невідомо, чи сам клуб 1-ка в будучому не хоче перейти далі на лівицю. Маємо інформації, що, не зважаючи на цей теперішній стан, заходи про зміну розміщення місць на соям. салі будуть ведені далі.

ЗАСІДАННЯ БЮДЖ. КОМІСІЇ.

(ж) Справознавець пос. Важковський (Визв.) вираджує у зв'язку з урочаїм західом, що він, мовляв, як референт не вважає себе представником одного клубу,

бу, але заступником цілої комісії і ставити поправки в мотивації виключно річницю. Пос. Біржа: Маю враження, що на цій салі панує атмосфера, яка мало нас спільного в річницю поганим. Велі хочуть уїти тім західом, що соям з розбудовою видатків на себе так намагаються на цьому заробити. Треба пам'ятати, що з розбудовою видатків на соям до кінця місяця не вплине ані сотка. Подібна атмосфера утруднює працю. Пос. Діаманд (ПНО) просить предложити заг. план нарад над бюджетом. Голова комісії пос. Біржа: Завтра в суботу мало відбудеться третє читання п'ятого уже ухваленного бюджету. В понеділок бюджет містився хліборобства, у вівторок містився промислу й торгівлі, емігрантури і рент, у середу містився комунальний, а четвер закордонних справ, прирі і сусп. опіки; в п'ятницю жем. реформи і державні дозги, в суботу третє читання загальнодержавного бюджету. Коли бюджет містився військових справ прийняв на четвер, що заложить від стаму адорства міністра військових справ, то в цьому плані прийшли би деякі пересування. Планом союму відбудеться у вівторок, але було дуже коротко, так що не порешували параллель комісії. Цей план змінив офіція настільки, що завтра в суботу засідання комісії нема, а третє читання загальнодержавного бюджету відбудеться в понеділок. Приступлено до дальшого нарад над бюджетом містився публ. робіт. Пос. Ратей (Паст) пропонує ескеркути з позачі 4,660,000, на будову держ. домі 2,000,000 та на суму акції на будову доріг. Звертає увагу на позачі на визначення польсько-румунського кордону 476,700. Свого часу, як маршало союму, я одержав меморіал, у якому сказано, що за ті гроші, які річницю віддаються на визначення польсько-румунського кордону, можна би вже купити четвертину цілої Румунії. Тоді говорив, що Прут усе забрав по одному км. то праворуч то ліворуч. Вона, як коли так далі піде, то треба буде по позачі вставити як новий рубрик до значаючого бюджету. Справознавець пос. Ховліноський стверджує, що його аспект в його аспект, на які гроші не потім і міністр. Пос. Сола (Спр. Хл.) вважає, що його клуб розкрити у міністрі Морачевським, тому що на справу, яка найбільш торкається села, є з бюджету містився публ. робіт промисла, так прим. одержавою в справу регуляції рік у Галичній. Адміністративні хари (тримки), які закладають за собою на випах худоби на побороні території, є залучені. Ставить питання ескеркути з позачі тит зар. податку, собі 5,000 еск. При цьому просить призначити 100,000 еск. на планта-

ЛЬОСИ І КЛЯСИ

Польської Державної Лютерії
Клясової до набути в коментарі

„РУНО“ Равіч і С-ка

Львів вул. Академічна ч. 3.

Головна витрана 700.000 зол.

Вносите щастя в твою хату!

Що другий льос виграє!

Ціни льосів наступні:

за 1/2 льоса — зол. 10—
за 1/4 льоса — зол. 20—
за 1/8 льоса — зол. 40—

Тягнення вже 19. і 21. с. м.

КАРТА ЗАМОВЛЕНЬ:

До ф-ми „РУНО“ Равіч і С-ка у
Львові, вул. Академічна 3.

Отримав замовлення

... чверток по зол. 10—

... половинка по зол. 20—

... цілий по зол. 40—

Належність в квітні зол. ... за
плату, що одержано льосів, білетом П.К.О. дозвученого фактом.

Ім'я і назвсько ...
Башка адреса ...

2016 1-5

цію лоз, 300.000 зол. на усунення стихійних пожег і збільшення на 800.000 зол. держ. магістратського фонду. Пос. Корпальний (ЗЛН) ставить поправки, які в сумі ескеркути з бюджету 2 мільона. Пос. Керпіл (Паст) звальє міністра за усунення Полісії в дальшому будучому, але звертає увагу, що краще було би рятувати ці упрямі річки, які річницю залізав неурегульовані ріки. Щодо відбудови, то краще було б побудувати про відбудову 40 тис. родин, які все ще мешкають у еск. ескеркути у землях. Експлуатація лісів іде там у тому темпі, що в будучині може в Польщі загальні не стати дерева. Пос. Каліновський (Визв.) теж само каляється на позачі одержави села в бюджеті містився публ. робіт. Пос. Лев Вашицький (пропонує подати окремо). Після перерви проголосовано бюджет союму і селят. Призначив внесок на підтримання доходів на 110,801 еск., у відатках прийнято внесок на підтримання позачі платі урловокам на 34,448 еск., на платі функціонарам на 53,000 еск., на ріжні відатки 21,638 еск., на кошти подорожі урловокам на 1000 еск., на засоби льосомоді на 3,000

апоміж 62 театральних вистав цього вечера, зайдім же на хвилину до „Іх“ каварні — каварні артистів.

Вона звється тепер — „Дом“. Звичайно не знайдете тут найславніших із них, ані Van Dongen-а, що зазнавши слави богові мамони тепер служать, ані ніжного майстра японця Фужіти, ані Утрлія, котрого чудово легенду описав недавно Франсі Карко.

Але винагородить Вам певно це розчарування обсервації буйних артистичних чуприн, чудернацьких убрания і фантастичних краваток.

Ні, неможливо, у кількох радках описати, в одному поглядом очей обзирати різноманітності париського світа! Бо Париж справді — весь світ у мініатурі. Але цілком оцих рядків уповні буде досягнуто, коли з глибини світа фантазії, вирине на мить перед Вашими очима Париж, у павині пера весни причепурений.

І ще одне прохання до Вас, дорога, ласкава Пані. Це місяць до наших молодих юнаків, нашого майбутнього, до цих усіх, для яких нема вже більше сумніви, що Україна буде велика і самостійна. Їм скажіть, Пані, — а я знаю з якою увагою слухають вони все кожного Вашого слова і чим є завжди для них мягкий доторк жіночої руки. — Їм скажіть, прошу, що у Парижі майже нема української молоді.

Що їм України належиться тут у божоті живітських погромницьких процесів

що наше добре ім'я наражене щоденно на барабаний огонь російських і „мало-російських“ наклепів і фальшів,

що один тільки молодечий запал міг би це змінити,

що час уже перенести Гераклеві колючину нашого світогляду з Берліна та Відня до Парижа та Львону,

що найдуть вони тут усе знання, якого забавнуть.

А далі пригадайте їм, Пані, хто, на всевітніх конгресах минулого століття, приклад своїх рук до будови нових вільних держав, усіх отих: Греції, Румунії, Сербії, Болгарії і навіть Італії і чому на останній Мировій Конференції 1919 року, коли рішався наша доля, не було між нами майже ані одної людини, якої ім'я було би знайоме французам або англійцям!

І що найбільший французький письменник Вольтер був нашим найбільшим приятелем,

і згадайте нарешті слова Людендорфа на другий день по програвій війні:

„Франція не перемогла нас зброєю, але своєю політичною школою“.

Але годі! Ви не краще знаєте за мене. А на те, на що мені треба ти-сачі снів, досить буде Вашого одного.

Завдяки ГЕЛЛЕР і С-ка поручає на
весняний сезон найновіші моделі.
Окремий відділ трикотажу.

—10 | шнах | найлог, усіх ьредит.



льницями хібною і простою, яка полягала на мобілі.

було в наслідках швид-

сно тратила здоровья. ■

визволення в цій ді-

ої якості, стоїть на ви-
соцюзі людських рук і то
біля до ідеальної чи-

Різно є милом, але в ній розпускається в гарячій воді. Білля накопче в цім небудиві активний розчин! Знаменито перетяє, бруд уступає цілком без милозлого тертя. Замість усієї праці треба лише основно випознати білля.

Rinzo продається в зеленні пакстах, а ніколи на вагу.

КУПОН До фірми "Біла" Акціонерної Співки, Почтова
Скринька 479, Головна Поща, Варшава. —
Прошу прислати мені безплатно пакет Rinsol.
Ім'я і прізвище
Адреса:
Д. 14. (Просять зазначити пошту)

R. S. Hudson Ltd., Arris.

Подяка.

Отримав складання Ви. дент. Я. Насосови, Львів вул. Сикстуська 17 мою щиру подяку за совісне, добродіве і шкоре відіччєня і упорядковання дуже знищєних моїх зубів.

Мирослав Калій
проф. і.ім. Лєхакєс.

2015

Звичайні Загальні Збори
кооп. „Власна Хата“ будів. і помешк.
коопер. з обм. пор. у Львові

відбудуться в неділю для 6. травня 1928. у власній домівці Корняків 1910 год. 10. рано з таким порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу з попередньої Заг. Зборів.
- 2) Відчитання звіту з ревізій переданої РСУК.
- 3) Звіт Управл. а діяльності і пропозиції білизни за 1927 р.
- 4) Звіт і внесення Контрольною Комісії.
- 5) Доповняючий вибір членів і заступників членів НРад.
- 6) Вибір членів Контрольної Комісії.
- 7) Обмеження висоти вписового.
- 8) Звіт стачки тута.
- 9) Внески й запити. Звіт, ріш. записки й білизни виложити в ділох кооперативу для перегляду членів.

Надізріла Рада.

2004 1-1

Впр. со. Парохія, що улашкують у своїх парохіях місії, просять двох інвалідів УГА, що займаються продажою деопіоніалі, щобі були ласкаві повідати про реченьє місії хоч тиждез наперед і ним способом дати змогу своїм людям наробити на прожиток. Ласкаві згодошені Я. Янік, Zamaria і П. Ласкаві малі.

Не маркуйте одяжових відпадків (шиятон) бо з них можна мати **практичні і тривалі хідники** які старanno виконують

ТКАЛЬНЯ ХІДНИКІВ
в Замарстиніві, вул. Падеревського 4
(бічна вул. Замарстинівської) 1-2

„МОНЮШКО“

Львів, вул. Зіморевича 10 — поручає
ФОРТЕП'ЯНИ — П'ЯНІНА

у великій виборі від 1000 зол. 3—4

Присилайте передплату!

СУПЕРФОСФАТ.

СОЛИ ПОТАСОВІ І КАЛІЙОВІ АЗОТИ

Доставка на поштовій | достав. по факт.

—10 | шнах | найлог, усіх ьредит.

ФОРФОР

„ФОСФОР“
ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Л Ъ В І В
Баторія 32/Д Телефон 50-69

1

СУПЕРФОСФАТ.

СОЛИ ПОТАСОВІ І КАЛІЙОВІ АЗОТИ

Доставка на поштовій | достав. по факт.

—10 | шнах | найлог, усіх ьредит.

готові, МІНЕРАЛЬНІ і амоніакові
від 18 до 26 % P_2O_5 !!!
і інші як краєні так і закордонні
САЛІТРА (Хоржовська) амоніакові
пально навозове паливо і мелені
(97% CaO) — будівельне вапно
ФОСФОРІТИ паливо і мелені

ФОСФОРНІІІ (CaO) 3P

За редакцію відповідає Василь Мудрий.

Видеа Виланнича Сојлка „Діло“

В друкарні Видавничої Співпраці "Дніпро", Рівнях № 10.